

[A. C. Normann.]

tænke mig det ærede medlem mener alvorligt efter de udtalelser, den højtærede minister her i dag har fremsat om vore muligheder for at bedømme de økonomiske virkninger i øjeblikket.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Jeg har ikke forandret syn på dette spørgsmål, siden vi havde det til behandling under sygehusloven, men jeg har villet give udtryk for den opfattelse, at skal der laves noget på dette område, skal det være noget fornuftigt, noget, der er underbygget, og noget, vi forstår hvad drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Ordføreren for forslagsstillerne (A. C. Normann): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående den planlagte nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning [af Bertel Dahlgaard og Skytte].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 81, fremsættelsen i tidenden sp. 34).

Sagen sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Den folketingsbeslutning, som de ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. Skytte stiller forslag om, vedrører i sin form alene en beslutning, taget af Københavns kommunalbestyrelse, eller rettere spørgsmålet om det høje tings holdning over for denne beslutning. Men med den motivering, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav for forslaget, forekommer

det mig noget vanskeligt at forstå, at det ærede medlem ikke mente dermed at have rettet og heller ikke agtede at rette noget angreb på den minister, som i sin tid gav tilsagn om tilskud af vejfonden, det tilskud, som muliggjorde erhvervelsen af bygningen. Det er vel netop den dengang truffe disposition, der giver det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard anledning til at rejse spørgsmålet om en vis begrænsning i de bemyndigelser, der er givet trafikministeren på dette område.

Baggrunden for den af den daværende trafikminister truffe beslutning har jeg haft lejlighed til at omtale for nylig for det høje folketing, nemlig den 26. september i anledning af et spørgsmål fra det ærede medlem hr. Paabøl. Jeg skal derfor kun komme ind på ministeriets stilling til vejfondstilskuddet, for så vidt som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ville drage principielle konsekvenser af denne sag med hensyn til trafikministerens bemyndigelser i almindelighed. Nu forstår jeg jo nok, at det ærede medlem er nødt til at gøre dette, for når han siger: det er pinegalt, hvad der er gjort, men jeg vil ikke rette bebrejdelser mod nogen af de ansvarlige personer, hverken mod den daværende trafikminister, det nuværende ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), eller mod Københavns kommunalbestyrelse, ja, så må det ærede medlem naturligvis finde en upersonlig syndebuk, og det bliver altså de gældende regler for vejfondstilskud.

Et hovedpunkt i det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards argumentation er jo, at årsagen til projektets vedtagelse er, at kommunalbestyrelsen regnede med, at kommunen ikke skulle ofre millioner, men at staten betalte de 85 pct. af udgifterne. Jeg skal senere komme tilbage til kommunalbestyrelsens opfattelse af denne beskyldning for samfundsmæssig uansvarlighed. Jeg kan dog ikke lade være med at minde om den stilling, den anden af forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Skytte, indtog, da vi i foråret diskuterede regeringens forslag til lov om tilskud til de offentlige veje. Det ærede medlem foreslog da, at refusionsprocenten til amtskommunerne sattes op fra 65 til 80. Det drejer sig vel at mærke ikke om vejfondstilskud, der skal ydes af ministeriet i hvert enkelt tilfælde, men